

During the 40s and 50s, when our grandparents were young, things were really difficult and the finances were limited. Greece was coming out of the second world war and the civil war which followed. So, the care about dressing up and fashion was not among the first priorities of most people. Of course, people from upper classes differed and always tried to get informed about fashion through European magazines and introduce new tendencies in clothing.

The clothes were made by dressmakers who worked at home. Women used to wear long dresses with underskirts, which came to the middle of their calf. The waist was stressed. Nylon stockings and shoes with low heels completed the outlook. Men wore dark coloured suits with white shirts and ties. In villages some people continued to wear traditional clothes at times.

Youngsters who went to school had to wear a uniform all day long in and out of school. Boys used to wear a dark coloured pair of trousers, white shirt, a sleeveless sweater and a cap with the characteristics of the school on the brim. Girls wore a special dark blue dress with a white collar and a necessary ribbon on hair.

During the post-war years young people listened to romantic songs that talked about love. They listened to the radio to popular singers of the time. The most popular musical instrument was the guitar, which accompanied young people in popular gatherings. Young people would gather at friendly houses after parents' permission to listen to music and dance. In villages young people enjoyed themselves at feasts and celebrations listening to traditional music and dancing to it.

Τις δεκαετίες 1940 και 1950 που οι παππούδες μας ήταν νέοι τα πράγματα ήταν ιδιαίτερα δύσκολα και οι οικονομικές δυνατότητες πολύ περιορισμένες. Η Ελλάδα έβγαινε από το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και τον εμφύλιο που ακολούθησε. Συνεπώς η φροντίδα για το ντύσιμο και τη μόδα δεν ήταν στις άμεσες προτεραιότητες των πολλών ανθρώπων. Βεβαίως ξεχώριζαν οι πλουσιότερες τάξεις που προσπαθούσαν πάντοτε να ενημερώνονται από τα Ευρωπαϊκά περιοδικά και να 'εισάγουν' μόδα.

Τα ρούχα ράβονταν σε μοδίστρες που εργάζονταν στο σπίτι. Η γυναικεία ενδυμασία ήταν φορέματα μακριά κάτω από το γόνατο συνήθως με φουρό και πολύ στενά στη μέση,

κάλτσες και παπούτσια με χαμηλό τακούνι. Η ανδρική ενδυμασία αποτελούνταν από σκουρόχρωμο κουστούμι με λευκό πουκάμισο και γραβάτα. Σε κάποια χωριά οι άνθρωποι εξακολουθούσαν ακόμη σε ορισμένες περιπτώσεις να ντύνονται με παραδοσιακές στολές.

Οι νέοι που φοιτούσαν στα σχολεία έπρεπε να φορούν στολή όχι μόνο στο σχολείο, αλλά και έξω απ' αυτό. Τα αγόρια φορούσαν στολή που αποτελούνταν από σκουρόχρωμο παντελόνι, πουκάμισο και πουλόβερ. Υποχρεωτικό ήταν το πηλίκιο με τα διακριτικά του σχολείου τους στο γείσο. Τα κορίτσια φορούσαν μπλε ποδιά με άσπρο γιακά, άσπρες κάλτσες, μαύρα παπούτσια και κορδέλα στα μαλιά.

Τη μεταπολεμική περίοδο οι νέοι άκουγαν ρομαντικά τραγούδια που μιλούσαν για τον έρωτα. Οι καλλιτέχνες της εποχής που ακούγονταν στα ραδιόφωνα ήταν η Σοφία Βέμπο, ο Γιάννης Γούναρης, ο Τώνης Μαρούδας κα. Η κιθάρα ήταν το αγαπημένο όργανο των νέων. Στα χωριά οι νέοι διασκέδαζαν σε πανηγύρια και γιορτές με παραδοσιακή μουσική και χορούς.

